

## ՏԽՐՈՒՆԻ

ՄՕՆՍ. ՃԻԱՔՕՄՕ ԺՕԶԷՖ ՊԷԼՔՐԻՔՔԻ  
(1910-1992)

1 Նոյեմբեր, Կիրակի, Լատինաց Ամենայն Սրբոց Տօնի օրը, կեսօրէ ետք ժամը 4ին, իր յաւիտեանական հանգիստը մտաւ Լատինաց նախկին (հրաժարեալ) Պատրիարքը՝ Մօնս. Ճիաքօմօ Պելքրիքքի:

Սրբազանը տարիքի բերումով մօտ հինգ տարիներ առաջ հրաժարած էր իր պաշտօնէն եւ փաշուած "Պաղեստինի Տիրամայրը" կոչուած վանքը, Պէքքիի մօտ, ուր կայ աղջկանց վարժարան մը: Երուսաղէմ եկած էր ժամ մը առաջ, ներկայ ըլլալու համար Նօթր Տամի եկեղեցւոյն մէջ ժամը 5ին կատարուելիք հանդիսութեանց՝ Յովհաննէս Պօղոս Բ. Պապի Գահակալութեան 14րդ տարեդարձին առթիւ:

Վախճանեալը ծնած է Իտալիա, 23 Դեկտ. 1910ին: 1926ին գալով Ս. Երկիր, մտած է Պէյթ-Ճալայի Աստուածաբանական վարժարանը, որու ընթացքը աւարտելէ ետք 1933 Ապրիլին ձեռնադրուած է ֆահանայ, Երանաշնորհ Լուի Պարլասինա Պատրիարքէն:

Զանազան թեմերու մէջ պաշտօնավարելէ ետք, Ալպերթօ Կօրի Պատրիարքը զինքն ետ կանչած է Երուսաղէմ եւ իրեն յանձնած Պատրիարքարանի ֆարտուղարութեան պատասխանատու պաշտօնը:

10 Հոկտ. 1965ին, Երանաշնորհ Ալպերթօ Կօրի Պատրիարքը ձեռնադրած է զինքն Եպիսկոպոս, Ս. Յարութեան Տաճարին մէջ, Քրիստոսի Ս. Գերեզմանին դիմաց եւ կարգադրած է որ ան ըլլայ իր յաջորդը: Եւ իրօք ալ 1970 Նոյեմբեր 25ի իր մահէն 20 օրեր ետք (15 Դեկտեմբերին) Ճիաքօմօ Պելքրիքքի կը բարձրանար Պատրիարքական Աթոռ, իբր 7րդ Պատրիարքը ԺԹ. դարու կէսերուն վերահաստատուած Պատրիարքութեան:

17 տարիներ շարունակ, իր Գահակալութեան շրջանին, Ճիաքօմօ Պելքրիքքի ցուցաբերած է Հովուապետ մը սպասուած բոլոր արժանիքները: Վարած է գերազանցօրէն բարեպաշտ կենցաղ մը, մասնաւոր պաշտամունք ունենալով Ս. Կոյսին հանդէպ: Պերճախօս փարոզիչ մըն էր, եւ իր մայրենի լեզուին պէս սահուն կը խօսէր Արաբերէնը: Սիրուած ու յարգուած էր թէ՛ իր հօտէն եւ թէ բոլոր զինքն ճանչնալու բախտը ունեցողներէն:

Վախճանեալ Պատրիարքին յուղարկաւորութիւնը կատարուեցաւ Երեւանի 3 Նոյեմբեր կեսօրէ ետք ժամը 3ին, Լատինաց Պատրիարքարանի Մայր Տաճարին մէջ: Պատարագեց Մօնս. Միշէլ Սապահի Պատրիարքը, իսկ դամբանականը խօսեցաւ Ֆրանչիսկեանց Կիւսօսը: Ներկայ էին բոլոր յարանուանութեանց Պետերը կամ Փոխանորդները, ի շարս որոնց Ամեն. Ս. Պատրիարք Հայրը եւ Գերշ. Սրբազաններ, Տ. Դաւիթ Արք. Սահակեան, Տ. Կիրեղ Եպս. Գաբիկեան, Տ. Սեւան Եպս. Ղարիպեան, եւ Տ. Ռազմիկ Վրդ. Պօղոսեան, որոնք ապա իրենց ցաւակցութիւնը յայտնեցին Պատրիարքին եւ Պապական նուիրակին: Յետոյ կազմուեցաւ յուղարկաւորներու թափօր եւ ննջեցեալին մարմինը ամփոփուեցաւ Տաճարի ներքնայարկի նկուղներէն մէկուն մէջ, համաձայն անոր փափաքին:

"Սիրոն", յանուն Ամեն. Ս. Պատրիարք Հօր եւ Ս. Յակոբեանց Միաբանութեան, կը հայցէ Ամենակալ Տիրոջմէն որ երկնային լոյսերուն մէջ հանգչեցնէ իր պաշտօնեայի բարի հոգին եւ վախճանեալի շաւիղէն ընթացող արժանաւոր հովուապետներ յարուցանէ իր Ս. եկեղեցւոյ պայծառութեան համար: